

نیازخان

کیومرث مرزبان

مقدمه

عزیزجان عزیزم

کتاب عزیزجان تمام شد.

بیشتر از آن چیزی که فکرش را بکنی خوشحالم.

خوشحالم که این کتاب را نوشتهم | خوشحالم که این کتاب را به عشق

تو نوشتهم.

و چیزهایی درونم هست که شاهد است خط به خط با نهایت عشق نوشته شده است و هیچ کس لائق تر از تو برای نوشتنش نیست.

اگر روزی این نوشتها در تاریخ بماند | خوشحالم که تصویر تو در تاریخ میماند.

امیدوارم کسانی که بعدتر این کتاب را میخوانند حسابی عاشقی کنند...

امیدوارم همنسلهایم یا هر کسی که هنوز دلش جوان است با داشتن این کتاب عاشقانههایی جدید و غیر کلیشه‌ای در دست داشته باشد.

خوشحالم که دوست دارم | خوشحالم که خیلی دوست دارم.

به این فکر نمی‌کنم که چه می‌شود | چه نمی‌شود ...

اگر فرداروزی از بد حادثه | روزگار تو را از من گرفت باز خوشحال ترین خواهم بود که اینها را نوشتهم | و خوشحال خواهم بود که روزگاری یکنفر را تا این حد دوست داشتم | و خوشحال خواهم بود که یکنفر در این روزگار هست که تا این حد... بگذریم...

دوست دارم جان دل من | دوست دارم عزیز詹 من.

دلم می‌خواهد خواستگارت باشم

هر روز و شب خواستگارت باشم

صبح با ترس «نه» گفتنت بیدار شوم

شب به امید «بله» گفتنت به خواب روم.

دلم می‌خواهد یک عمر خواستگارت باشم.

یک عمر منتظر بله گفتنت باشم.

یک عمر منتظر باشم تا فکرهایت را بکنی.

یک عمر هنگام دیدنت دست و دلم بزرزد؛

دلم می‌خواهد خواستگارت باشم.

حتی پس از بله

حتی پس از وصلت

حتی پس از جدایی

دلم می‌خواهد خواستگارت باشم

حتی پس از زندگی

حتی پس از مرگ